Dosarul nr. 3-2268/2025
2-25128860-12-3-09092025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

04 iunie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Ina Pruteanu
Grefierul Ilie Crîjanovschi

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Iuliia Ostapchuk împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General pentru Migrație, privind anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025; anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 5/10-3085/25 din 23 mai 2025 emis de Inspectoratul General pentru Migrație; anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 22/2046 din 11 iunie 2025 emis de Ministerul Afacerilor Interne; emiterea unei decizii privind cazarea reclamantei în cadrul centrului de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantei:

La 09 septembrie 2025, Iuliia Ostapchuk s-a adresat instanței de contencios administrativ cu acțiune împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General pentru Migrație, privind anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025; anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 5/10-3085/25 din 23 mai 2025 emis de Inspectoratul General pentru Migrație; anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 22/2046 din 11 iunie 2025 emis de Ministerul Afacerilor Interne; emiterea unei decizii privind cazarea reclamantei în cadrul centrului de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație.

În susținerea acțiunii reclamanta a menționat că, la 02 mai 2025, a depus la Inspectoratul General pentru Migrație și Ministerul Afacerilor Interne o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 privind refuzul cazării în Centrul de cazare al IGM și emiterea unui act administrativ prin care să fie dispusă cazarea sa în cadrul Centrului.

La 26 iunie 2025, reclamanta a recepționat răspunsul nr. 5/10-3085/25 din 23 mai 2025 al Inspectoratului General pentru Migrație, prin care cererea prealabilă a

fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, Inspectoratul General pentru Migrație a informat-o că, în temeiul art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, dosarul administrativ a fost transmis Ministerului Afacerilor Interne, în calitate de autoritate publică ierarhic superioară, competentă să adopte decizia definitivă.

Potrivit reclamantei, aceasta nu a primit, în termenul legal, răspunsul Ministerului Afacerilor Interne, motiv pentru care a formulat două solicitări succesive, prin e-mail și ulterior prin poștă, prin care a cerut comunicarea deciziei asupra cererii prealabile.

Astfel, răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 22/2046 din 11 iunie 2025, prin care cererea prealabilă a fost respinsă, i-a fost comunicat abia la 12 august 2025, fapt dovedit prin plicul anexat cererii.

În raport cu prevederile art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, reclamanta consideră că acțiunea introdusă respectă termenul legal de 30 de zile.

Reclamanta a invocat că, prin decizia nr. 96/22C din 13 aprilie 2022, a fost plasată în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație. Solicitarea plasării în Centru a fost determinată de faptul că este cetățeană a Federației Ruse și a solicitat azil în Republica Moldova, invocând persecuții în statul de origine ca urmare a condamnării publice a războiului din Ucraina. Aceasta a susținut că, la 24 februarie 2022, a participat la un protest împotriva războiului, organizat la Gostiny Dvor, în Sankt Petersburg, fiind reținută în aceeași zi, în jurul orei 19:00, și plasată într-un izolator fără hrană și apă, fiind eliberată la 25 februarie 2022, în jurul orei 20:00.

Reclamanta a afirmat că, ulterior, a fost supusă unor presiuni fizice și psihologice din partea autorităților ruse, atât la domiciliu, cât și la locul de muncă. Totodată, a susținut că pe numele său a fost pornit un dosar penal pentru diseminarea de informații împotriva Federației Ruse și discreditarea armatei ruse, iar conturile de pe rețelele de socializare i-au fost blocate, corespondența fiind compromisă.

În aceste circumstanțe, reclamanta a menționat că, la 05 mai 2022, a părăsit Federația Rusă pentru a evita arestarea, deplasându-se prin Turcia cu intenția de a ajunge în Ucraina, unde avea rude. Potrivit acesteia, accesul în Ucraina i-a fost refuzat din cauza cetățeniei ruse, iar ulterior nu a putut ajunge nici în Polonia, unde locuiesc frații săi, întrucât nu deținea viză și nu o putea obține în Republica Moldova. În consecință, reclamanta a susținut că a fost nevoită să solicite protecție internațională în Republica Moldova, fapt care a determinat cazarea sa în Centrul de cazare al IGM.

Reclamanta mai relatat că, pe durata aflării în Centru, a fost agresată de un alt beneficiar, care i-ar fi deteriorat telefonul mobil, iar Direcția Azil și Apatridie nu ar fi intervenit. Dimpotrivă, reprezentanții Centrului ar fi amenințat-o cu întoarcerea

în Federația Rusă, împrejurări care i-au afectat grav starea emoțională și au determinat internarea sa în spital.

Ulterior, prin decizia nr. 222/23C din 11 octombrie 2023, emisă de Direcția Azil și Apatridie, reclamanta a fost scoasă din evidența Centrului de cazare al IGM începând cu 16 octombrie 2023, fiind transferată într-un centru de reabilitare. Această decizie a fost contestată în instanța de judecată, cauza fiind examinată în ordine de apel. Potrivit reclamantei, ulterior centrul de reabilitare nu a mai putut asigura cazarea sa, întrucât finanțarea oferită de donator a încetat. După externare, reclamanta a solicitat din nou cazarea în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrațiune, însă, prin decizia nr. 34/25C din 18 aprilie 2025, cererea sa a fost respinsă.

În opinia reclamantei, decizia nr. 34/25C din 18 aprilie 2025, prin care i-a fost refuzată cazarea în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație, a fost emisă cu încălcarea procedurii prevăzute de Codul administrativ, invocând, în acest sens, prevederile art. 20, art. 21, art. 189 alin. (1), art. 195, art. 10 alin. (1), art. 78 alin. (1), art. 84 și art. 94 din Codul administrativ.

Reclamanta a menționat că autoritatea emitentă avea obligația de a manifesta diligența necesară pentru a-i asigura participarea efectivă la procedura administrativă și posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare. În acest sens, aceasta a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Timar şi alţii c. România (Hotărârea din 7 ianuarie 2014, pct. 21)*.

Respectiv, reclamanta consideră că autoritatea publică s-a limitat la emiterea unui act administrativ formal.

Un alt motiv invocat de reclamantă, este că decizia nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 a fost emisă cu încălcarea obligației de motivare prevăzută la art. 118 din Codul administrativ. În opinia reclamantei, autoritatea emitentă nu a respectat aceste exigențe legale, întrucât actul administrativ contestat nu conține o motivare completă și nu permite identificarea considerentelor de fapt și de drept care au stat la baza soluției adoptate. Aceasta a susținut că actul se limitează la enunțarea unor concluzii generale și la reproducerea unor dispoziții legale, fără explicarea modului în care acestea au fost aplicate în situația sa concretă.

Totodată, reclamanta a arătat că din conținutul deciziei nu rezultă care sunt probele administrate în cadrul procedurii administrative și nici în ce mod acestea au justificat emiterea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 privind refuzul cazării sale în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație.

În acest context, reclamanta a făcut trimitere la dispozițiile art. 10 alin. (1), art. 20 și art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Totodată, reclamanta a menționat că verificarea legalității unui act administrativ presupune examinarea atât a condițiilor de fond, cât și a celor de formă, iar una dintre cerințele esențiale de legalitate este motivarea actului

administrativ și indicarea căilor de atac, astfel cum prevăd art. 118, art. 120 și art. 124 din Codul administrativ.

Reclamanta a susținut că autoritatea publică a emis în mod neîntemeiat decizia nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 privind refuzul cazării sale în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație, fără a fi întrunite condițiile și cerințele prevăzute de regulamentul intern al Centrului. În susținerea acestei poziții, reclamanta a menționat că regulamentul intern, care era în vigoare la data emiterii deciziei contestate, nu prevedea în mod clar și neechivoc criteriile și condițiile aplicabile în cazul unei solicitări repetate de cazare formulate de o persoană care anterior fusese scoasă din evidența Centrului. Totodată, reclamanta a susținut că autoritatea nu i-a pus la dispoziție criteriile, condițiile și motivele concrete care au justificat refuzul de cazare, lipsind-o astfel de posibilitatea de a-și exercita efectiv dreptul la un proces echitabil și de a beneficia, în condiții de egalitate, de protecția oferită prin cazarea în Centrul de cazare al IGM.

În opinia reclamantei, aceste împrejurări conturează elementele unei discriminări indirecte pe criteriul cetățeniei ruse.

În temeiul argumentelor expuse, reclamanta a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025, anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 5/10-3085/25 din 23 mai 2025, emis de Șeful adjunct al Inspectoratului General pentru Migrație, Vladimir Sava, prin care cererea prealabilă formulată împotriva deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 a fost respinsă ca neîntemeiată, anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 22/2046 din 11 iunie 2025, emis de Secretarul General al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a fost respinsă cererea prealabilă formulată de reclamantă și obligarea Inspectoratului General pentru Migrație să emită un act administrativ prin care să dispună cazarea reclamantei în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație.

Obiecțiile pârâtului - Ministerul Afacerilor Interne:

La 29 septembrie 2025, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii înaintate de Iuliia Ostapchuk.

În susținerea poziției sale, Ministerul Afacerilor Interne a indicat că pretențiile formulate de reclamantă sunt neîntemeiate, iar acțiunea urmează a fi declarată inadmisibilă, pentru motivele expuse în continuare.

În fapt, pârâtul a menționat că, la 13 aprilie 2022, reclamanta a fost plasată în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație. Ulterior, ca urmare a nerespectării prevederilor Regulamentului Centrului de cazare, s-a dispus scoaterea acesteia din evidența Centrului.

Pârâtul a menționat că decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație privind scoaterea reclamantei din evidența Centrului a fost contestată de reclamantă, însă prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 07 aprilie 2025, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Ulterior, la 17 aprilie 2025, reclamanta a depus o nouă cerere prin care a solicitat cazarea în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație. În urma examinării cererii, la 18 aprilie 2025, șeful Direcției azil și apatridie a emis decizia nr. 34/25C, prin care a fost refuzată cazarea reclamantei.

Nefiind de acord cu această decizie, reclamante a formulat cerere prealabilă, care a fost respinsă ca neîntemeiată prin răspunsul Inspectoratului General pentru Migrație nr. 5/10-3085 din 23 mai 2025, soluția fiind menținută prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 22/2046 din 11 iunie 2025.

În drept, autoritatea publică pârâtă a făcut trimitere la prevederile Regulamentului Centrului de cazare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012, menționând că Centrul reprezintă o structură specializată destinată cazării temporare a solicitanților de azil și beneficiarilor de protecție internațională care întrunesc condițiile stabilite de regulament.

Totodată, autoritatea publică pârâtă a invocat dispozițiile pct. 37-41 din Regulamentul Centrului de cazare, referitoare la informarea persoanelor cazate cu privire la drepturile și obligațiile acestora, precum și la obligația respectării regulilor interne, ordinii și condițiilor de funcționare ale Centrului.

În acest context, autoritatea publică pârâtă a menționat că reclamanta a fost scoasă din evidența Centrului de cazare în baza raportului întocmit de administrația Centrului, prin care au fost constatate încălcări ale prevederilor Regulamentului Centrului de cazare.

Pârâtul a invocat inadmisibilitatea acțiunii înaintate de Iuliia Ostapchuk, motivând că aceasta a fost depusă cu depășirea termenului legal prevăzut de Codul administrativ. În susținerea poziției sale, pârâtul a făcut trimitere la prevederile art. 11, art. 207 și art. 209 din Codul administrativ, indicând asupra faptului că reclamanta a recepționat la 26 iunie 2025 răspunsul Inspectoratului General pentru Migrație nr. 5/10-3085/25 din 23 mai 2025, prin care cererea prealabilă a fost respinsă. Totodată, răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 22/2046 din 11 iunie 2025, prin care a fost menținută decizia Inspectoratului General pentru Migrație, a fost expediat reclamantei, însă a fost restituit de Oficiul Poștal ca nereclamat.

Potrivit pârâtului, reclamanta nu a depus acțiunea în termenul legal de 30 de zile, aceasta fiind depusă la 09 septembrie 2025, cu depășirea termenului prevăzut de art. 209 din Codul administrativ, totodată pârâtul a invocat și prevederile art. 113 din Codul de procedură civilă.

În opinia autorității publice pârâte, faptul că reclamanta susține că nu a recepționat efectiv răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nu justifică depășirea termenului legal, întrucât răspunsul a fost expediat la adresa indicată de aceasta.

Prin urmare, autoritatea publică pârâtă a solicitat declararea ca inadmisibilă a cererii de chemare în judecată înaintate de Iuliia Ostapchuk împotriva Inspectoratului General pentru Migrație și a Ministerului Afacerilor Interne, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ.

Obiecțiile pârâtului - Inspectoratul General pentru Migrație:

Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția regională Centru, la 29 septembrie 2025, a depus referința asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate de Iuliia Ostapchuk ca fiind neîntemeiată.

Inspectoratul General pentru Migrație a menționat că nu recunoaște acțiunea înaintată de reclamantă și consideră că aceasta este inadmisibilă, neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În fapt, la 12 mai 2022, cetățeana Federației Ruse Iuliia Ostapchuk a depus o cerere privind acordarea azilului în Republica Moldova.

Inspectoratul General pentru Migrație a menționat că, potrivit art. 31 alin. (2) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova și pct. 30 din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012, solicitanții de azil sunt cazați în centrele de cazare pe durata procedurii de azil, în condițiile stabilite de regulament.

În temeiul acestor prevederi, prin decizia nr. 96/22C din 13 aprilie 2022, Iuliia Ostapchuk a fost cazată în Centrul de cazare al IGM.

Totodată, în conformitate cu pct. 37 din Regulamentul Centrului de cazare, reclamanta a fost informată, contra semnătură, în limba rusă, despre drepturile, obligațiile sale și regulile de ordine interioară ale Centrului.

Inspectoratul General pentru Migrație a menționat că, pe perioada aflării reclamantei în Centrul de cazare, au fost constatate și documentate mai multe încălcări ale prevederilor Regulamentului Centrului de cazare, și anume:

1) La 01 septembrie 2022, a fost emis un avertisment în privința reclamantei pe faptul că a refuzat să facă curățenie în bucătăria de uz comun, astfel ignorând prevederile subpct. 13) pct. 41 din Regulamentul Centrului, în care este stipulat că „Pe toată durata cazării în Centru persoanele sunt obligate să efectueze și să mențină curățenia în spațiile de folosință comună (coridoarele blocurilor locative, bucătăria, blocurile sanitare etc.) și în camerele de locuit. Curățenia în spațiile de folosință comună și în teritoriul Centrului se efectuează în baza unui orar stabilit”. Reclamanta a refuzat să semneze avertismentul.

2) La 27 martie 2023, a fost emis un alt avertisment în privința reclamantei pe faptul că, în noaptea de 22 martie 2023 spre 23 martie 2023, la ora 01:15 min.,

împreună cu Shtykans Inna, a tulburat liniștea și a provocat deranj persoanelor cazate în Centru, astfel ignorând prevederile pct. 47 din Regulamentul Centrului, în care este stipulat că „între orele 22.00 - 7.00 persoana trebuie să se abțină de la orice acțiuni care ar putea tulbura liniștea sau pot provoca alt deranj persoanelor cazate în Centru. În cazul depistării unor astfel de situații, este informată administrația Centrului sau paza, în vederea luării măsurilor corespunzătoare". Reclamanta a refuzat să semneze avertismentul.

3) La 26 mai 2023, a fost emis un alt avertisment în privința reclamantei pe faptul că, în seara zilei de 24 mai 2023, ora 20:00, fără permisiunea administrației Centrului, a schimbat locul de dormit, astfel punându-și în pericol integritatea corporală și sănătatea prin faptul că a abandonat încăperea repartizată de către administrația Centrului, totodată a strămutat bunurile repartizate (salteaua, cearșafurile, plapuma, perna etc.), astfel ignorând prevederile subpct. 9) pct. 42 din Regulamentul Centrului, în care este stipulat că „Este strict interzisă schimbarea fără permisiunea administrației Centrului a camerelor sau a locurilor de dormit" (anexă foto). Reclamanta a refuzat să semneze avertismentul.

4) La 10 octombrie 2023, a fost emis un alt avertisment în privința reclamantei pe faptul că, la 21 septembrie 2023, a creat un conflict cu persoanele cazate în Centru și le-a insultat prin folosirea cuvintelor necenzurate, astfel ignorând prevederile subpct. 1) pct. 42 din Regulamentul Centrului, în care este stipulat că „Este strict interzisă insultarea, folosirea cuvintelor necenzurate, gesturilor sau actelor obscene sau săvârșirea acțiunilor care lezează demnitatea personalului Centrului, a persoanelor cazate și a altor persoane".

Inspectoratul General pentru Migrație a indicat faptul că reclamanta a refuzat semnarea avertismentelor emise. Totodată, administrația Centrului a recepționat mai multe plângeri colective privind comportamentul acesteia și necesitatea întreprinderii unor măsuri corespunzătoare. În acest context, în temeiul pct. 58 și pct. 59 din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012, încălcarea repetată a regulilor Centrului poate constitui temei pentru emiterea unei decizii privind scoaterea persoanei din evidența Centrului.

Având în vedere încălcările repetate și sistematice ale prevederilor Regulamentului, prin decizia nr. 222/23C din 11 octombrie 2023, reclamanta Iuliia Ostapchuk a fost scoasă din evidența Centrului de cazare al IGM. Decizia respectivă a fost contestată de reclamantă, cauza aflându-se în prezent în examinare la Curtea de Apel Centru.

Inspectoratul General pentru Migrație a menționat că reclamanta a refuzat semnarea deciziei de părăsire a Centrului, fapt consemnat prin procesul-verbal din 13 octombrie 2023.

Ulterior, la 17 aprilie 2025, Iuliia Ostapchuk a solicitat din nou plasarea în Centrul de cazare al IGM, însă cererea a fost respinsă prin decizia nr. 34/25C din 18 aprilie 2025, având în vedere circumstanțele expuse anterior.

Autoritatea publică pârâtă a făcut trimitere la prevederile pct. 1, pct. 2, pct. 41, pct. 58, pct. 59, pct. 69 și pct. 73 din Regulamentul Centrului de cazare, aprobat prin HG nr. 1023/2012, care reglementează modul de funcționare a Centrului, drepturile și obligațiile persoanelor cazate, măsurile aplicabile în cazul încălcării Regulamentului, precum și posibilitatea contestării deciziilor emise.

În susținerea poziției sale, Inspectoratul General pentru Migrație a menționat că, pe durata cazării reclamantei în Centrul de cazare, au fost constatate încălcări repetate ale Regulamentului, fapt pentru care au fost aplicate măsurile prevăzute de actul normativ, inclusiv emiterea avertismentelor și, ulterior adoptarea deciziei privind scoaterea acesteia din evidența Centrului.

Totodată, autoritatea publică pârâtă a făcut trimitere la jurisprudența Curții Constituționale și la cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, menționând că măsurile restrictive aplicate solicitanților de azil trebuie să fie proporționale, justificate și bazate pe o evaluare individuală a circumstanțelor cazului.

În această ordine de idei, coroborând circumstanțele de fapt constatate și expuse supra cu normele legale invocate, Inspectoratul General pentru Migrație consideră că decizia nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 privind refuzul cazării în Centrul de cazare al IGM reprezintă un act administrativ individual defavorabil, emis în conformitate cu prevederile legale aplicabile.

Reieșind din cele expuse, Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat declararea acțiunii ca inadmisibilă, iar în subsidiar, respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În ședința de judecată, reprezentanta Ministerului Afacerilor Interne, Ianciu Tatiana, a solicitat declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă sau respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și de drept indicate în referință.

Reprezentantul Inspectoratului General pentru Migrație, Armanu Igor, în ședința de judecată a solicitat declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă sau respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și de drept indicate în referință.

Reclamanta Iuliia Ostapchuk și reprezentanta reclamantei, avocata Arina Țurcan-Donțu, fiindu-le comunicate data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, nu s-au prezentat, totodată, avocata Arina Țurcan-Donțu a depus la 02 iunie 2026 o cerere de examinare a cauzei în lipsa sa (f.d. 185-193).

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților care nu s-au prezentat.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea înaintată de Iuliia Ostapchuk împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General pentru Migrație, privind anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025; anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 5/10-3085/25 din 23 mai 2025 emis de Inspectoratul General pentru Migrație; anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 22/2046 din 11 iunie 2025 emis de Ministerul Afacerilor Interne; emiterea unei decizii privind cazarea reclamantei în cadrul centrului de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 din Codul administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se

aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La 01 octombrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație a depus o cerere privind declararea inadmisibilității acțiunii, invocând că aceasta este inadmisibilă, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, susținând că aceasta a fost depusă cu depășirea termenului prevăzut de art. 209 din Codul administrativ. În acest sens, a menționat că decizia IGM nr. 34/25C din 18 aprilie 2025, privind refuzul cazării reclamantei în Centrul de cazare al IGM, i-a fost comunicată acesteia la 19 aprilie 2025, iar acțiunea în instanță a fost depusă abia la 09 septembrie 2025, cu depășirea termenului legal de 30 de zile.

Inspectoratul General pentru Migrație a susținut că, în materia migrației, procedura prealabilă nu este obligatorie, iar cererile prealabile formulate de reclamantă nu au avut efect suspensiv asupra termenului de contestare și nici nu au determinat prelungirea acestuia. În acest context, a invocat prevederile art. 163 alin. (1) lit. c), art. 165 alin. (1) și art. 209 din Codul administrativ.

Autoritatea publică pârâtă a susținut că reclamanta nu demonstrează existența unui interes legitim subsidiar la data depunerii acțiunii, întrucât decizia de refuz a devenit definitivă ca urmare a necontestării acesteia în termenul legal, cu invocarea art. 140 din Codul administrativ.

Totodată, a susținut că reclamanta invocă în mod eronat art. 165 din Codul administrativ, menționând că termenul de un an prevăzut de art. 209 alin. (3) nu este aplicabil, întrucât reclamantei i-au fost comunicate informații corecte privind căile și termenul de atac.

Autoritatea publică pârâtă a menționat că excepția de inadmisibilitate este justificată și prin necesitatea respectării celerității în procedurile de migrație, făcând trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauzele *Jabari v. Turcia* și *A.M. v. Olanda*.

În concluzie, autoritatea publică pârâtă a susținut că acțiunea reclamantei este inadmisibilă, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, fiind depusă cu depășirea termenului legal și fără suport procedural în raport cu legislația specială. Totodată, a menționat că invocarea cererilor prealabile nu înlătură caracterul tardiv al acțiunii, iar necesitatea respectării celerității în procedurile de migrație impune respectarea termenelor legale.

Un demers similar a fost formulat și în textul referinței Ministerului Afacerilor Interne, în care s-a susținut că cererea de chemare în judecată a fost depusă peste termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 209 din Codul administrativ, motiv pentru care aceasta urmează a fi declarată inadmisibilă în

temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ. În acest sens, Ministerului Afacerilor Interne a arătat că reclamanta a fost informată despre soluția autorității, iar împrejurarea invocată privind nerecepționarea efectivă a răspunsului nu justifică nerespectarea termenului de contestare. Totodată, a subliniat caracterul imperativ al termenului de exercitare a acțiunii, importanța respectării principiilor securității raporturilor juridice și celerității procedurii, solicitând declararea acțiunii ca inadmisibilă.

Examinând demersurile cu privire la inadmisibilitatea acțiunii în ședința de judecată, instanța a dispus că se va expune asupra acestora odată cu fondul cauzei.

Astfel, instanța constată că, respectând prevederile art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, la 02 mai 2025, reclamanta a înaintat cererea prealabilă privind anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 emise de Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, privind refuzul cazării solicitantei de azil Iuliia Ostapchuk în Centrul de cazare, cu emiterea unui act administrativ privind cazarea în Centrul de cazare al IGM (f.d. 7-10).

Prin încheierea privind examinarea cererii prealabile din 22 mai 2025, emisă de Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne, a fost respinsă cererea prealabilă formulată de Iuliia Ostapchuk, prin care aceasta a solicitat anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 privind refuzul cazării în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație (f.d. 8-12 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 5/10-3085 din 23 mai 2025, Inspectoratul General pentru Migrație a informat-o pe avocata Arina Țurcan-Donțu și pe reclamanta Iuliia Ostapchuk cu privire la examinarea cererii privind anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025, prin care s-a refuzat cazarea dnei Iuliia Ostapchuk în Centrul de cazare al IGM. Totodată, s-a comunicat că, în temeiul art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, cererea a fost respinsă ca neîntemeiată, iar dosarul administrativ a fost transmis, în conformitate cu art. 168 alin. (1), către Ministerul Afacerilor Interne, în vederea emiterii deciziei definitive asupra cererii prealabile (f.d. 15).

Prin răspunsul nr. 22/2046 din 11 iunie 2025, emis de Ministerul Afacerilor Interne la cererea prealabilă înregistrată cu nr. O-354/25 la 06 mai 2025, reclamanta Iuliia Ostapchuk și avocata acesteia, Arina Țurcan-Donțu, au fost informate că decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 34/25C din 18 aprilie 2025, privind refuzul cazării doamnei Iuliia Ostapchuk, a fost emisă cu respectarea prevederilor legale (f.d. 5–6 dosar administrativ).

Ulterior, prin scrisoarea nr. 22-10197 din 02 iulie 2025, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția juridică, a comunicat Inspectoratului General pentru Migrație despre examinarea cererii formulate de Iuliia Ostapchuk, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 34/25-C din 18 aprilie 2025 emisă de Centrul de cazare, totodată, a menționat că decizia autorității publice ierarhic superioare a fost remisă

petiționarei la adresa indicată, iar dosarul administrativ, însoțit de răspunsul la cererea prealabilă, a fost restituit autorității publice emitente (f.d. 7 dosar administrativ).

La 20 ianuarie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație, prin cererea nr. 5/14-282, a anexat copia avizului poștal nr. DS8002292181AR și adeverința poștală din 03 iulie 2025, cu mențiunea „nereclamat”, care confirmă expedierea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne nr. 22/2046 din 11 iunie 2025 la adresa reclamantei Iuliia Ostapchuk (f.d. 114-116).

Totodată, reclamanta a anexat plicul poștal cu nr. 5/14-4769 prin care Inspectoratul General pentru Migrație al MAI a expediat răspunsul nr. 22/2046 din 11 iunie 2025 emis de Ministerul Afacerilor Interne, în adresa reprezentantei reclamantei, avocata Arina Țurcan-Donțu, pe plic este aplicată ștampila Poștei Moldovei din data de 07 august 2025 (f.d. 16). Reclamanta a menționat în cererea de chemare în judecată că a recepționat scrisoarea la 12 august 2025.

Prin raportare la prevederile art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, în cazul în care a fost exercitată procedura prealabilă, termenul de 30 de zile pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei asupra cererii prealabile. Prin urmare, în prezenta cauză, termenul de contestare nu urmează a fi calculat de la data comunicării deciziei inițiale nr. 34/25C din 18 aprilie 2025, ci de la data comunicării către reclamantă a soluției definitive asupra cererii prealabile.

În speță, cererea prealabilă a fost înaintată la 02 mai 2025, iar soluția definitivă asupra acesteia a fost emisă de Ministerul Afacerilor Interne la 11 iunie 2025, prin răspunsul nr. 22/2046. Din materialele cauzei rezultă, însă, că nu există o dovadă concludentă privind comunicarea efectivă a acestui răspuns reclamantei anterior datei de 12 august 2025. Astfel, deși răspunsul a fost expediat la adresa reclamantei, avizul poștal din 03 iulie 2025 conține mențiunea „nereclamat”, ceea ce atestă expedierea și tentativa de remitere, dar, în circumstanțele prezentate, nu confirmă în sine recepționarea efectivă a răspunsului de către reclamantă. Mai mult, există dovada că același răspuns a fost ulterior expediat reprezentantei reclamantei, avocatei Arina Țurcan-Donțu, iar pe plic este aplicată ștampila poștală din 07 august 2025. Reclamanta susține că a recepționat această corespondență la 12 august 2025.

În aceste condiții, dacă data de 12 august 2025 este considerată data la care reclamantei i-a fost comunicată în mod efectiv decizia asupra cererii prealabile, termenul de 30 de zile prevăzut de art. 209 alin. (1) din Codul administrativ a început să curgă de la această dată și s-a împlinit la 11 septembrie 2025. Or, acțiunea a fost depusă la 09 septembrie 2025, deci în interiorul termenului legal de 30 de zile.

Totodată, simpla comunicare a deciziei inițiale din 18 aprilie 2025 nu poate determina, în circumstanțele date, începutul termenului prevăzut de art. 209 alin. (1) lit. a), întrucât reclamanta a exercitat procedura prealabilă, iar legea leagă începutul termenului pentru acțiunea în contestare de comunicarea soluției asupra cererii prealabile. În consecință, argumentul autorității publice potrivit căruia termenul de 30 de zile ar fi început să curgă la 19 aprilie 2025 nu corespunde mecanismului de calcul prevăzut de art. 209 pentru situația în care a fost parcursă procedura prealabilă.

De asemenea, împrejurarea că răspunsul Ministerului Afacerilor Interne a fost expediat la 03 iulie 2025, însă a fost returnat cu mențiunea „nereclamat”, impune o examinare distinctă a momentului la care acesta poate fi considerat comunicat în sensul Codului administrativ. În lipsa unor circumstanțe suplimentare care să demonstreze că reclamanta a avut efectiv sau juridic cunoștință despre soluția asupra cererii prealabile anterior datei de 12 august 2025, nu poate fi stabilită, doar prin dovada expedierii, data de la care a început să curgă termenul de 30 de zile.

Prin urmare, în baza faptelor prezentate, acțiunea înaintată la 09 septembrie 2025 nu poate fi calificată drept tardivă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, întrucât, raportând începutul termenului la data comunicării efective a răspunsului asupra cererii prealabile (12 august 2025), termenul de 30 de zile era încă în curs la data sesizării instanței.

În consecință, demersurile autorităților publice privind declararea inadmisibilității acțiunii pentru depășirea termenului prevăzut de art. 209 din Codul administrativ urmează a fi apreciate ca neîntemeiate, cel puțin sub aspectul demonstrării datei de la care a început să curgă termenul de exercitare a acțiunii.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de Iuliia Ostapchuk, iar reclamanta poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ

înaintată de Iuliia Ostapchuk împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General pentru Migrație, privind anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025; anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 5/10-3085/25 din 23 mai 2025 emis de Inspectoratul General pentru Migrație; anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 22/2046 din 11 iunie 2025 emis de Ministerul Afacerilor Interne; emiterea unei decizii privind cazarea reclamantei în cadrul centrului de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație, întrunește condițiile pentru admisibilitate unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, din următoarele considerente.

Conform art. 53 alin. (1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

În corespundere cu art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sânt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Instanța de judecată ține să menționeze că, în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Art. 5 din Codul administrativ, prevede că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Din actele cauzei, precum și din explicațiile expuse în cererea de chemare în judecată și în referințe, instanța reține următoarele.

Prin decizia nr. 96/22C din 13 aprilie 2022, emisă de Direcția azil și integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la cazarea în Centrul de cazare, s-a dispus cazarea solicitantei de azil Iuliia Ostapchuk, originară din Federația Rusă, de religie creștină, în Centrul de cazare (f.d. 14 dosar administrativ).

La 13 mai 2022, Iuliia Ostapchuk a semnat un angajament al Centrului de cazare, prin care a fost informată cu privire la prevederile Regulamentului Centrului de cazare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012. Totodată, a fost informată cu privire la responsabilitatea și sancțiunile administrative care pot surveni în cazul încălcării Regulamentului stabilit de Centru (f.d. 41 dosar administrativ).

Din actele dosarului administrativ rezultă că Direcția azil și integrare din cadrul Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a emis în privința reclamantei Iuliia Ostapchuk trei avertismente, la 01 septembrie 2022, 27 martie 2023 și 26 mai 2023, prin care acesteia i-au fost aduse la cunoștință încălcările regulilor de ordine și disciplină, precum și necesitatea respectării acestora. Reclamanta Iuliia Ostapchuk a refuzat să semneze toate cele trei avertismente (f.d. 25-27 dosar administrativ).

La 21 septembrie 2023, a fost depusă o cerere colectivă prin care s-a solicitat conducerii Centrului de cazare să ia măsurile corespunzătoare în privința reclamantei Iuliia Ostapchuk, ca urmare a încălcării regulilor de ordine și a comportamentului acesteia în cadrul centrului (f.d. 29-30 dosar administrativ).

Prin raportul din 23 septembrie 2023, gardianul public Lazăr Marin a comunicat șefului Centrului de cazare al IGM despre încălcarea, de către Iuliia Ostapchuk, a prevederilor pct. 42 din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin HG nr. 1023/2012 (f.d. 28 dosar administrativ).

La 10 octombrie 2023, Centrul de cazare al IGM a emis un avertisment privind încălcarea regulilor de ordine interioară, ca urmare a incidentului din 21 septembrie 2023. Avertismentul i-a fost prezentat reclamantei spre cunoștință și semnare, însă reclamanta Iuliia Ostapchuk a refuzat să îl semneze și să facă cunoștință cu conținutul acestuia (f.d. 24 dosar administrativ).

Prin raportul Centrului de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație din 11 octombrie 2023 a fost expusă poziția ofițerului principal al Centrului de cazare, care a invocat necesitatea evacuării solicitantei de azil Iuliia Ostapchuk din Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului

Afacerilor Interne, cu emiterea actelor de rigoare, având ca temei juridic pct. 58 subpct. 2), pct. 59 și pct. 72 din Regulamentul Centrului de cazare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023 din 28.12.2012 (f.d. 22-23 dosar administrativ).

Prin decizia nr. 222/23C din 11 octombrie 2023 cu privire la scoaterea din evidența Centrului de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație, emisă de Inspectoratul General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne, s-a dispus scoaterea din evidența Centrului de cazare a solicitantei de azil Iuliia Ostapchuk, originară din Federația Rusă, începând cu data de 16 octombrie 2023, având ca temei raportul administrației Centrului de cazare privind încălcarea prevederilor Regulamentului Centrului de cazare (f.d. 19 dosar administrativ).

Prin procesul-verbal privind comunicarea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație nr. 222/23C din 11 octombrie 2023 se atestă că, la 13 octombrie 2023, ora 08:24, în cadrul Centrului de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație din mun. Chișinău, bd. Dacia nr. 60/4, solicitantei de azil Iuliia Ostapchuk i-a fost adusă la cunoștință decizia DAA a IGM nr. 222/23C din 11 octombrie 2023 privind obligativitatea și termenul limită de părăsire a Centrului de cazare al IGM al MAI. Totodată, în procesul-verbal se consemnează că solicitanta de azil a refuzat să semneze comunicarea eliberată de administrația Centrului în formă scrisă și să ia cunoștință de decizia emisă (f.d. 21 dosar administrativ).

Prin încheierea din 03 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, pronunțată în dosarul nr. 3-3141/2024, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta Iuliia Ostapchuk împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea deciziei nr. 222/23C din 11 octombrie 2023, anularea deciziilor adoptate în procedura prealabilă nr. 5/13-O-97/24 din 12 aprilie 2024 și nr. 22/2048 din 08 mai 2024, precum și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil privind cazarea acesteia în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ (f.d. 62-63 dosar administrativ).

Prin decizia din 14 noiembrie 2024 a Colegiului civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, pronunțată în dosarul nr. 3r-1267/24, a fost respins recursul declarat de Iuliia Ostapchuk, prin intermediul reprezentantei sale, avocata Arina Țurcan-Donțu, fiind menținută încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 03 septembrie 2024 (f.d. 51-61 dosar administrativ).

La 17 aprilie 2025, prin cererea nr. 25/25C, Iuliia Ostapchuk a solicitat cazarea în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație, invocând faptul că nu dispune de un loc de trai și nici de mijloace financiare pentru închirierea unei locuințe (f.d. 4 dosar administrativ).

Prin notificarea din 17 aprilie 2025 privind obligativitatea prezentării la Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne, reclamanta Iuliia Ostapchuk a fost informată despre obligația de a se prezenta la sediul Centrului de cazare din mun. Chișinău, la 18 aprilie 2025, în intervalul orelor 16:00–17:00, pentru a ridica decizia privind cazarea sau, după caz, decizia privind refuzul cazării, emisă de administrația Centrului (f.d. 3 dosar administrativ).

Prin decizia nr. 34/25C din 18 aprilie 2025, emisă de Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne, s-a refuzat cazarea solicitantei de azil Iuliia Ostapchuk, originară din Federația Rusă, în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație, în temeiul pct. 11 subpct. 6) din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012 (f.d. 1 dosar administrativ).

La 18 aprilie 2025, Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne i-a comunicat cet. Iuliia Ostapchuk emiterea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 privind refuzul cazării în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație (f.d. 2 dosar administrativ).

La 02 mai 2025, reclamanta Iuliia Ostapchuk a înaintat o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 emisă de Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, precum și emiterea unui act administrativ privind cazarea sa în Centrul de cazare al IGM (f.d. 7-10).

Prin încheierea din 22 mai 2025 cu privire la examinarea cererii prealabile, emisă de Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne, a fost respinsă cererea prealabilă depusă de Iuliia Ostapchuk, prin care aceasta solicita anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 privind refuzul cazării în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație (f.d. 8-12 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 5/10-3085 din 23 mai 2025, Inspectoratul General pentru Migrație a informat-o pe avocata Arina Țurcan-Donțu și pe cet. Ostapchuk Iuliia cu privire la examinarea cererii privind anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025, prin care s-a refuzat cazarea dnei Ostapchuk Iuliia în Centrul de cazare al IGM. Totodată, s-a comunicat că, în temeiul art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, cererea a fost respinsă ca neîntemeiată, iar dosarul administrativ a fost transmis, în conformitate cu art. 168 alin. (1), către Ministerul Afacerilor Interne, în vederea emiterii deciziei definitive asupra cererii prealabile (f.d. 15).

Prin decizia nr. 22/2046 din 11 iunie 2025 emisă de Ministerul Afacerilor Interne, asupra cererii prealabile nr. O-354/25 din 06 mai 2025, reclamanta Iuliia Ostapchuk și avocata reclamantei, Arina Țurcan-Donțu, au fost informate despre rezultatul examinării cererii, astfel, s-a comunicat că decizia Inspectoratului

General pentru Migrație nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 privind refuzul cazării a fost emisă cu respectarea prevederilor legale (f.d. 5-6 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 22-10197 din 02 iulie 2025, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția juridică, a comunicat Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la examinarea cererii formulate de Iuliia Ostapchuk și remiterea deciziei către petiționară. Totodată, dosarul administrativ a fost restituit autorității publice emitente (f.d. 7 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 5/14-4769 din 01 august 2025, Inspectoratul General pentru Migrație al MAI i-a expediat avocatei Arina Țurcan-Donțu copia răspunsului MAI la cererea prealabilă nr. O-354/25 din 06 mai 2025 (f.d. 12-14).

La 09 septembrie 2025, Iuliia Ostapchuk s-a adresat instanței de contencios administrativ cu acțiune împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General pentru Migrație, privind anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025; anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 5/10-3085/25 din 23 mai 2025 emis de Inspectoratul General pentru Migrație; anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 22/2046 din 11 iunie 2025 emis de Ministerul Afacerilor Interne; emiterea unei decizii privind cazarea reclamantei în cadrul centrului de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație (f.d. 3-6).

Potrivit art. 3 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270/2008, În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică: *centru de cazare* – centru destinat cazării temporare a solicitanţilor de azil și a beneficiarilor de protecție internațională în condițiile prevăzute de legislaţia în vigoare; *solicitant sau solicitant de azil* – străinul care a depus o cerere de azil, nesoluţionată încă prin decizie irevocabilă.

Potrivit pct. 2 din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012, Centrul este o structură specializată, subordonată Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne (în continuare – Inspectoratul General pentru Migrație), destinată cazării temporare a solicitanţilor de azil şi beneficiarilor de protecţie internațională, care întrunesc condiţiile stabilite în prezentul Regulament. Centrul nu are statut de persoană juridică.

Conform art. 7 alin. (1) din Legea nr. 270/2008, Centrele de cazare își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile prezentei legi, în baza unui regulament, aprobat de Guvern.

Conform art. 28 lit. m) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, solicitantul de azil beneficiază de următoarele drepturi: m) de a fi cazat în centru de cazare în perioada procedurii.

Potrivit art. 31 alin. (2) din Legea nr. 270/2008, solicitanţii de azil şi membrii de familie care sunt solicitanţi de azil sunt obligaţi să se cazeze în centrele de cazare pe parcursul procedurii de soluţionare a cererii de azil în cadrul

Inspectoratului General pentru Migrație. Cazarea solicitanţilor de azil în centrele de cazare se face în condiţiile stabilite de Guvern.

Conform pct. 8 subpct. 1) și 2) din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012, în Centru se cazează:

1) solicitanții de azil și membrii de familie care sunt solicitanți de azil, obligați să se cazeze în Centru pe parcursul procedurii de soluționare a cererii de azil în cadrul Direcției azil și integrare;

2) solicitanții de azil care nu cad sub incidența subpunctului 1), dar care pot fi cazați în Centru în temeiul articolului 28 litera m) din Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 din privind azilul în Republica Moldova.

Conform pct. 17 subpct. 1 din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1023/2012, după examinarea cererii depuse de persoanele prevăzute la punctul 8 subpunctele 1) și 2), Inspectoratul General pentru Migrație emite una din următoarele decizii: 1) decizia cu privire la cazare sau refuzul cazării pentru solicitanții de azil.

Conform art. 36 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 270/2008, nu pot beneficia de cazare în centrele de cazare: e) persoanele care pot pune în pericol viaţa şi/sau sănătatea persoanelor cazate în centrele de cazare.

Potrivit pct. 11 subpct. 6) din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1023/2012, nu este admisă cazarea în Centru, cu excepţia cazului de la punctul 27 al prezentului Regulament, pentru categoriile de persoane care: 6) pot pune în pericol viaţa şi sănătatea persoanelor cazate în Centru.

Conform art. 31 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 270/2008, solicitantul de azil este obligat: l) să respecte reglementările interne ale centrelor de cazare.

Potrivit pct. 40 din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012, realizarea drepturilor persoanelor cazate nu trebuie să lezeze drepturile şi interesele legitime ale altor persoane, inclusiv a celor cazate, precum şi să încalce modul şi condiţiile de funcţionare ale Centrului.

Potrivit pct. 41 subpct. 1), 4), 5), 6) și 13) din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012, pe toată durata cazării în Centru persoanele sunt obligate:

1) să respecte regulile stabilite, programul zilnic, ordinea interioară și repartizarea pe camere stabilite în momentul cazării în Centru;

4) să îndeplinească cerinţele legitime ale personalului Centrului şi să nu întreprindă activităţi care împiedică exercitarea corespunzătoare a atribuţiilor de serviciu;

5) să respecte regulile de politețe în contact cu personalul Centrului și persoanele cazate, precum și să manifeste o atitudine respectuoasă față de personalul Centrului și față de orice persoană din afara acestuia cu care intră în

contact, cum ar fi reprezentanții structurilor de stat sau ai organizațiilor și organismelor neguvernamentale naționale sau internaționale;

6) să respecte personalitatea, demnitatea, onoarea, convingerile politice şi religioase ale altor persoane cazate în Centru;

13) să efectueze şi să menţină curăţenia în spaţiile de folosinţă comună (coridoarele blocurilor locative, bucătăria, blocurile sanitare etc.) şi în camerele de locuit. Curăţenia în spaţiile de folosinţă comună şi în teritoriul Centrului se efectuează în baza unui orar stabilit.

Conform pct. 57 și 57[1] din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1023/2012, orice activitate/acţiune care încalcă prevederile prezentului Regulament este consemnată în scris de către administraţia Centrului cu informarea Inspectoratului General pentru Migrație.

Încălcarea prevederilor Regulamentului reprezintă nerespectarea obligațiilor sau interdicțiilor stabilite pe timpul cazării sau al altor activități desfășurate în cadrul Centrului.

Potrivit pct. 58 din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012, pentru încălcarea prevederilor prezentului Regulament de către persoanele cazate în Centru, administraţia poate:

1) emite un avertisment în scris sau verbal cu atenţionarea persoanei;

2) înainta Inspectoratului General pentru Migrație propunerea privind emiterea unei decizii cu privire la scoaterea din evidența Centrului.

Conform pct. 59 din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012, prevederile punctului 58 subpunctul 2) din prezentul Regulament se referă la încălcările care pun în pericol viaţa şi siguranţa locatarilor şi personalului Centrului, precum şi la cazurile comiterii repetat a abaterilor de la prevederile prezentului Regulament.

Potrivit pct. 64 din Regulamentul Centrului de cazare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1023/2012, orice încălcare a regulamentului Centrului comisă de către locatari va fi consemnată în dosarul personal al fiecărei persoane în parte şi va fi luată în considerare la examinarea cererilor de cazare în Centru.

Raportând normele legale citate la circumstanțele de fapt constatate în prezenta cauză, instanța apreciază că refuzul cazării reclamantei în Centrul de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație nu poate fi calificat drept ilegal sau arbitrar, iar pretențiile acesteia privind anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 și obligarea autorității publice la emiterea unui act administrativ individual favorabil sunt neîntemeiate.

Instanța reține, cu titlu preliminar, că dreptul solicitantului de azil de a fi cazat în Centrul de cazare, consacrat de art. 28 lit. m) din Legea nr. 270/2008, nu are caracter absolut și nu poate fi exercitat în afara condițiilor stabilite de cadrul normativ special. Or, atât art. 31 alin. (2) din aceeași lege, cât și pct. 8 din

Regulamentul Centrului de cazare stabilesc condițiile în care solicitanții de azil pot beneficia de cazare, iar pct. 17 subpct. 1) din Regulament atribuie Inspectoratului General pentru Migrație competența de a decide asupra cazării sau refuzului cazării.

În acest context, exercitarea dreptului la cazare urmează a fi analizată coroborat cu obligațiile care incumbă persoanei cazate. Potrivit art. 31 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 270/2008, solicitantul de azil este obligat să respecte reglementările interne ale centrelor de cazare, iar pct. 40 și pct. 41 din Regulamentul Centrului instituie obligații concrete privind respectarea ordinii interioare, a regulilor stabilite, a cerințelor legitime ale personalului, a normelor de conduită și a celorlalte reguli necesare funcționării Centrului. Prin urmare, beneficiul cazării presupune nu doar existența statutului de solicitant de azil, ci și respectarea cadrului normativ care reglementează condițiile concrete de cazare.

În speță, instanța constată că reclamanta a fost informată, contra semnătură, cu privire la prevederile Regulamentului Centrului de cazare, precum și cu privire la responsabilitatea și consecințele încălcării acestuia. Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul potrivit căruia reclamanta nu ar fi cunoscut regulile aplicabile pe durata cazării.

Totodată, din materialele dosarului administrativ rezultă că, anterior emiterii deciziei nr. 222/23C din 11 octombrie 2023, în privința reclamantei au fost consemnate mai multe încălcări ale Regulamentului Centrului. Astfel, au fost emise avertismente la 01 septembrie 2022, 27 martie 2023 și 26 mai 2023, fiind constatate abateri referitoare la refuzul efectuării curățeniei în spațiile comune, tulburarea liniștii în timpul orelor de odihnă și schimbarea fără permisiune a locului de dormit. Ulterior, în urma incidentului din 21 septembrie 2023, a fost întocmit un raport al administrației Centrului și a fost emis un nou avertisment la 10 octombrie 2023.

Aceste circumstanțe prezintă relevanță nu în sensul sancționării reclamantei pentru fapte anterioare, ci în vederea aprecierii îndeplinirii condițiilor normative pentru o nouă solicitare de cazare. Or, legiuitorul și Guvernul au prevăzut în mod expres, prin pct. 64 din Regulamentul Centrului, că orice încălcare a Regulamentului comisă de locatari se consemnează în dosarul personal al fiecărei persoane și se ia în considerare la examinarea cererilor de cazare în Centru. Prin urmare, istoricul conduitei persoanei pe durata unei cazări anterioare constituie un element relevant și legitim pentru evaluarea unei cereri ulterioare.

În acest sens, instanța apreciază că pct. 64 din Regulament nu permite autorității publice să refuze în mod automat orice solicitare ulterioară a unei persoane care a fost anterior scoasă din evidența Centrului, însă îi impune să țină cont de încălcările constatate și documentate la examinarea unei noi cereri. Or, tocmai această evaluare rezultă din circumstanțele cauzei.

Instanța reține că scoaterea reclamantei din evidența Centrului prin decizia nr. 222/23C din 11 octombrie 2023 a avut la bază încălcări repetate ale Regulamentului, consemnate în actele dosarului administrativ, inclusiv avertismentele, cererea colectivă și raportul administrației Centrului. Mai mult, reclamanta a refuzat să semneze avertismentele și să ia cunoștință de anumite acte emise în privința sa, circumstanță consemnată în înscrisurile administrative.

Deși prezenta cauză nu are ca obiect verificarea legalității deciziei nr. 222/23C din 11 octombrie 2023, aceste circumstanțe constituie date de fapt relevante pentru examinarea cererii de cazare depuse la 17 aprilie 2025, în condițiile în care pct. 64 din Regulament prevede expres luarea în considerare a încălcărilor anterioare la examinarea cererilor de cazare.

Sub acest aspect, este relevant că noua cerere de cazare a fost examinată de autoritatea competentă, iar prin decizia nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 s-a dispus refuzul cazării în temeiul pct. 11 subpct. 6) din Regulament. Această normă instituie o interdicție de cazare în privința persoanelor care pot pune în pericol viața și sănătatea persoanelor cazate în Centru. Norma respectivă trebuie coroborată cu art. 36 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 270/2008, care exclude de la beneficiul cazării persoanele care pot pune în pericol viața și/sau sănătatea persoanelor cazate în centre.

Prin urmare, cadrul normativ urmărește protejarea nu doar a solicitantului de azil care solicită cazarea, ci și a celorlalte persoane cazate și a personalului Centrului. Această finalitate rezultă în mod direct și din pct. 40 al Regulamentului, potrivit căruia realizarea drepturilor persoanelor cazate nu trebuie să lezeze drepturile și interesele legitime ale altor persoane și nici să încalce modul și condițiile de funcționare ale Centrului.

În aprecierea instanței, existența mai multor încălcări ale regulilor de ordine interioară, constatate în perioade diferite și consemnate în acte administrative succesive, coroborată cu existența unei cereri colective și a unui raport al administrației Centrului privind conduita reclamantei, reprezintă elemente obiective care puteau fi avute în vedere de autoritatea competentă la examinarea noii cereri. Aceste împrejurări sunt cu atât mai relevante cu cât pct. 59 din Regulament stabilește expres că măsura scoaterii din evidență poate interveni inclusiv în cazul comiterii repetate a abaterilor de la prevederile Regulamentului.

Totodată, instanța nu poate substitui aprecierea autorității publice cu propria apreciere asupra oportunității cazării, în condițiile în care competența de a decide asupra admiterii sau refuzului cazării aparține autorității pârâte, în limitele stabilite de lege și de Regulament. Controlul judecătoresc este orientat spre verificarea legalității exercitării competenței, inclusiv dacă autoritatea a examinat faptele relevante, a respectat limitele legale ale competenței discreționare și a urmărit scopul pentru care aceasta i-a fost conferită.

Or, în prezenta cauză, instanța constată că autoritatea publică nu a adoptat decizia contestată în mod formal și fără examinarea situației individuale a reclamantei. Dimpotrivă, din dosarul administrativ rezultă că autoritatea a avut la dispoziție și a examinat datele referitoare la conduita anterioară a reclamantei în Centru, inclusiv avertismentele, raportul administrației și circumstanțele care au determinat scoaterea acesteia din evidență. Ulterior, la formularea unei noi cereri de cazare, aceste circumstanțe au fost raportate la prevederile speciale care reglementează accesul la cazare și protejarea celorlalți locatari ai Centrului.

Instanța apreciază, de asemenea, că simplul fapt că reclamanta nu dispune de un loc de trai și de mijloace financiare pentru închirierea unei locuințe nu conduce, prin el însuși, la concluzia existenței unui drept necondiționat la cazare în Centrul de cazare. Aceste circumstanțe personale sunt relevante pentru situația reclamantei, însă nu înlătură condițiile și restricțiile instituite de legislația specială, în măsura în care acestea sunt aplicabile și justificate prin circumstanțele concrete ale cazului.

Cât privește susținerile referitoare la pretinsa încălcare a procedurii administrative și la lipsa unei examinări efective a cererii, instanța nu le poate reține. Din actele dosarului rezultă că, la 17 aprilie 2025, reclamanta a fost notificată să se prezinte la Centrul de cazare la 18 aprilie 2025 pentru a-i fi comunicată decizia privind cazarea sau refuzul cazării. În aceeași zi, autoritatea a emis decizia nr. 34/25C, care i-a fost comunicată reclamantei. Prin urmare, circumstanțele cauzei nu confirmă că autoritatea ar fi ignorat cererea reclamantei sau că ar fi refuzat examinarea acesteia.

Nici invocarea caracterului insuficient motivat al deciziei contestate nu poate conduce, în circumstanțele cauzei, la anularea acesteia. Esența motivării actului administrativ constă în posibilitatea destinatarului și a instanței de a identifica temeiul juridic și factual al soluției adoptate. În speță, decizia nr. 34/25C indică norma juridică în baza căreia a fost dispus refuzul, iar materialele dosarului administrativ permit identificarea circumstanțelor concrete care au determinat autoritatea să ajungă la această concluzie. Prin urmare, instanța nu constată o viciere a actului de natură să afecteze legalitatea soluției adoptate.

În ceea ce privește susținerea reclamantei referitoare la existența unei discriminări indirecte pe criteriul cetățeniei Federației Ruse, instanța reține că simpla coincidență dintre cetățenia reclamantei și aplicarea măsurii contestate nu este suficientă pentru constatarea unui tratament discriminatoriu. Din actele cauzei nu rezultă că refuzul cazării ar fi fost determinat de cetățenia reclamantei, ci de circumstanțele individuale legate de conduita acesteia pe durata cazării anterioare și de normele speciale privind siguranța și ordinea în Centrul de cazare. Prin urmare, nu se confirmă existența unei diferențe de tratament bazate pe criteriul invocat.

În aceeași ordine de idei, faptul că reclamanta este cetățeană a Federației Ruse și solicitant de azil nu poate determina, în sine, inaplicabilitatea normelor generale privind ordinea și securitatea în Centrul de cazare. Toți solicitanții de azil beneficiază de drepturile prevăzute de lege, însă sunt ținuți, în egală măsură, să respecte obligațiile instituite prin legislația aplicabilă.

Prin urmare, examinând legalitatea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025 prin prisma circumstanțelor concrete ale cauzei, instanța constată că aceasta a fost emisă de autoritatea competentă, în temeiul normelor legale și regulamentare aplicabile și în raport cu circumstanțe de fapt relevante, documentate în dosarul administrativ. Nu au fost identificate vicii de legalitate care să justifice anularea actului administrativ contestat.

În consecință, întrucât legalitatea deciziei principale nu a fost infirmată, nu există nici temei pentru anularea actelor emise în procedura prealabilă, prin care soluția autorității emitente a fost menținută, și nici pentru obligarea Inspectoratului General pentru Migrație să emită un act administrativ individual favorabil privind cazarea reclamantei.

Or, pretenția privind obligarea autorității publice la emiterea unui act administrativ individual favorabil poate fi admisă numai în situația în care revendicarea reclamantului este întemeiată, iar condițiile legale pentru acordarea beneficiului solicitat sunt întrunite. În prezenta cauză, asemenea condiții nu au fost demonstrate, iar materialele dosarului confirmă existența unor circumstanțe obiective și relevante care justifică soluția autorității publice.

În aceste condiții, instanța ajunge la concluzia că actele administrative contestate sunt legale și întemeiate, iar argumentele reclamantei nu sunt de natură să răstoarne prezumția de legalitate a acestora. Prin urmare, în temeiul art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f), 225, 231-232 din Codul administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Acțiunea de contencios administrativ înaintată de Iuliia Ostapchuk împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General pentru Migrație, privind anularea deciziei nr. 34/25C din 18 aprilie 2025; anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 5/10-3085/25 din 23 mai 2025 emis de Inspectoratul General pentru Migrație; anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 22/2046 din 11 iunie 2025 emis de Ministerul Afacerilor Interne; emiterea unei decizii privind cazarea reclamantei în cadrul centrului de cazare al Inspectoratului General pentru Migrație, *se respinge ca fiind neîntemeiată*.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu